

meget et lovproblem som et politiproblem, nemlig problemet med at få politiet til at beskytte lovlydige borgere mod alvorlige frihedskrænkelser fra nogle få professionelle voldsmageres side, de såkaldte „kinesere“, der gang på gang groft overtræder straffeloven, uden at politiet griber ind, hvorfor disse provokatører med nogen ret kan tro, at deres handlinger ikke er strafbare.

Det er derfor psykologisk rigtigt at tydeliggøre straffeloven, således at de klare regler, der gælder, når der er tale om indespærring på virksomheder, også kommer til at gælde, når man spærrer adgangen til virksomhederne.

Det bemærkes, at statsministeren i sit svar i spørgetiden den 15. oktober 1975 på et spørgsmål fra folketingsmand Poul Schlüter har givet udtryk for samme opfattelse, idet statsministeren udtalte: „ . . . der skal ikke herske nogen tvivl om, at regeringen har den principielle opfattelse, at folk — absolut og naturligvis — skal have mulighed for at kunne færdes frit til og fra de steder, hvor de altså også har lovligt ærinde. Det gælder altså også til en arbejdsplads, over for hvilken der er etableret blokade.“

Efter mindretallets opfattelse er borgernes ret til frit at færdes af så afgørende betydning, at de bestemmelser, der skal sikre disse retigheder, hører hjemme i straffeloven og ikke i de af administrationen udfærdigede politivedtægter, der kan variere fra sted til sted, og som kan ændres af justitsministeren uden om folketinget.

Endelig bemærkes, at straffelovrådet og justitsministeriet er af den opfattelse, at fysiske afspærringer ved vej eller opstilling af personer er omfattet af politivedtægternes § 3 og således allerede er strafbare efter gældende ret.

Et *fjerde mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved forslaget 2. (sidste) behandling i salen.“

Efter at det af et mindretal (V, RV, KrF, CD) stillede ændringsforslag var blevet forkastet ved anden (sidste) behandling, blev forslaget forkastet, idet 24 medlemmer (FP) stemte for, medens 82 medlemmer (S, RV, SF, DKP og VS) stemte imod; 55 medlemmer (V, KF og KrF) stemte hverken for eller imod.

33. Forslag til folketingsbeslutning om sikring af borgernes frie færdsel. (Erhard Jakobsen (CD), Arnfast (CD), Erik Bauer (CD) og Jes Schmidt (CD)).

Fremsat $\frac{5}{5}$ F. sp. 9340 Forslag som fremsat A. sp. 4021
I. beh. $\frac{25}{5}$ - - 10275

Efter 1. behandling henvist til retsudvalget.